

Meditatie Matteüs 7: 1-6 HSV

Het zojuist gedeelte is best een beetje een vreemd gedeelte. Vooral omdat het zo vreemd eindigt. Eerst gaat het over oordelen en vervolgens komen dan die verzen over die honden en die zwijnen. Wat hebben die verzen nu met het vorige te maken? Of is er helemaal geen verband? De meeste mensen lezen deze verzen als op zichzelf staand. Dat zien we ook in de BGT: *vertel het goede nieuws niet aan mensen die niets met God te maken willen hebben (dat zijn dan de honden). Je geeft varkens toch ook geen parels te eten? Nee, de varkens zouden die parels kapottrappen, en zich dan omdraaien en jou opvreten.*

Eerlijk gezegd heb ik het ook altijd een beetje zo gelezen. Je moet het Evangelie niet te grabbel gooien. Vaak werd de tekst ook als vrijbrief gebruikt om maar niet aan evangelisatie en zending te doen. De mensen willen er toch niets van weten. En omdat je geen parels voor de zwijnen moet gooien ga ik maar niet op pad met het Goede Nieuws. Maar ergens loop ik dan toch vast in die uitleg. Want er staan op zoveel plaatsen juist oproepen in de bijbel om wèl met het Goede Nieuws naar mensen toe te gaan die het Evangelie niet kennen. En wie bepaalt dan of mensen wel of niet met God te maken willen hebben? Oordelen we dan juist niet? En wat betekent het dan dat ze de parels vertrappen en ons opvreten? Worden we gedood omdat we evangeliseren? En staat deze tekst niet heel vreemd tussen een oproep om niet te oordelen en om te bidden in? Zitten we wel goed met deze uitleg?

Toen ik wat verder ging onderzoeken kwam ik ook een andere uitleg tegen. Een uitleg die juist wel een verband ziet tussen het voorgaande gedeelte en het gedeelte over de varkens en de honden. En naar mijn idee doet die uitleg meer recht aan de betekenis van de tekst.

In de eerste verzen van hoofdstuk 7 worden we gewaarschuwd om onze broeders en zusters niet te oordelen. De betekenis is wel duidelijk. Je mag geen oordeel over je broeder en zuster vellen als je niet eerst goed in de spiegel hebt gekeken. Jezus waarschuwt ons om niet de morele meetlat langs het leven van een ander te leggen, zonder dat we die meetlat voor onszelf willen hanteren. De maat waarmee we de ander meten weigeren we op onszelf toe te passen. Het kan heel goed waar zijn dat de splinter in het oog van je broeder daar werkelijk zit. Dus wat je ziet klopt. Er zit een splinter. En die splinter hoort er niet. Maar wie geeft jou het recht iets over die

splinter te zeggen, zolang je zelf nog met een balk in je oog rond loopt. Jezus roept op om eerst de balk uit je eigen oog te verwijderen voordat je de splinter uit het oog van de ander verwijdert. Anders zullen we gemeten worden met de maat waarmee wij de ander meten.

Is dan die maat waarmee wij meten fout? Nee, die maat is goed. Ik neem aan dat die maat Gods goede geboden zijn! Gods Woord is absoluut goed. Een goede maat. Maar die maat zullen we eerst op onszelf moeten toepassen. Dan hebben we de handen vol. Als we over die pietluttigheden in iemands anders leven gaan zitten doorzagen zullen die geboden zich tegen ons keren.

Wat is nu de overeenkomst met het heilige voor de honden of de parels voor de zwijnen gooien? Het heilige wijst waarschijnlijk op het offervlees, dat gegeten wordt om ons met God te verzoenen. Die parels zijn Gods goede woorden. Dat offervlees en die goede woorden zijn bedoeld om hun werk in òns leven te doen. Het gaat er niet om dat we die woorden niet mogen verkondigen aan onwaardige mensen, maar dat we dit offervlees voor onszelf gebruiken en niet voor een ander. En dat we deze parels niet bij een ander voor de voeten gooien maar dat die parels juist ons eigen leven moeten versieren. Die parels zijn niet voor de ander, maar voor onszelf. Net zo min als Gods goede maat er niet is om anderen onder de neus te houden, maar op onszelf toe te passen. Daar zit de overeenkomst. Bij het oordelen hanteren we een maat bij een ander, die we niet voor de ander maar voor onszelf moeten hanteren. En dat geldt voor het heilige en de parels ook. Wij mogen ons leven versieren met de parels van Gods goede geboden en woorden. Als we dat niet doen dan zal het zich tegen ons keren. Met de maat waarmee wij meten, zullen we zelf gemeten worden. De zwijnen zullen ons verscheuren....

Dat gebeurt als christenen niet leven naar Gods woord. Daarom is het ook altijd zoveel erger als er nare zonden in de kerk plaatsvinden. Denk maar de gevallen van seksueel misbruik die zich voorgedaan hebben en nog voordoen in de kerken. Waarom voelt dat als erger, dan wanneer iets dergelijks gebeurt bij een sportclub? Bij een sportclub zitten mensen die van sporten houden. En dat kunnen allerlei mensen zijn. Maar wat ze samen bindt is de sport. Maar een christelijke kerk bestaat uit mensen die God willen dienen en willen leven naar zijn goede bedoelingen. Daar staan we voor, dat dragen we uit. Niet-christenen die er een andere moraal op na houden zullen zich veroordeeld kunnen voelen door onze standpunten omdat hun gedrag in strijd is met de Bijbel. Maar als christenen zelf niet leven naar wat zij

verkondigen dan keren de christelijke standpunten als een boemerang naar je terug. Dan zullen de zwijnen zullen u verscheuren....

Hoe langer ik nadenk over 'de parels niet voor de zwijnen' gooien, hoe meer ik overtuigd raak dat het niet over de vraag gaat aan wie wij het Evangelie verkondigen. Het gaat over de vraag of we de parels van Gods goede Woord gebruiken als een spiegel voor onszelf. Jezus wil wel dat we het Evangelie verkondigen aan de buitenstaanders, maar Hij wil ook dat we dat doen als mensen die zich versierd hebben met Gods parels.

Mensen die de balk uit eigen oog verwijderd hebben. Mensen die een diep besef hebben dat zij zelf van genade leven en omdat dat zo is zijn zij mild en bescheiden geworden bij het zien van fouten in andermans leven. Gods goede maat niet hanteren om een ander in te wrijven, maar om jezelf voor te houden. Zo worden we mooie mensen aan wie de parels van Gods Geest zichtbaar worden. Zullen we ons daar met elkaar naar uitstrekken?

AMEN